

# РЕШЕНИЕ

№ 961

гр. София, 13.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав**, в публично заседание на 07.02.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **52** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И., чрез адвокат Е. И., с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап.1 срещу Решение №[ЕИК]/29.08.2023 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на е отнет предоставения на чужденеца хуманитарен статут. В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на установените обстоятелства. Твърди се, че чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ, не отговаря напълно на чл. 12, пар. 2, б. „б” от Директива 2011/95/ЕС, която е следвало да се транспонира чрез него. Според жалбоподателя е налице времево ограничение. Предоставен статут може да бъде отнет само ако престъплението е извършено преди предоставянето му. В този смисъл е цитирана практика на Съда на Европейския Съюз (СЕС). Посочва се, че в случая деянията, за които А. е бил признат за виновен са извършени преди предоставянето му на хуманитарен статут, поради което не са налице нови обстоятелства даващи основание да се приеме, че административният орган може да упражни дадените му в закона правомощия и да отнеме вече предоставена международна закрила. Отнемането на статута в случая може да бъде направено само при наличие на условията по чл. 14, пар. 4 от Директива 2011/95/ЕС. Отделно от направите възражения в жалбата се

изтъква, че чуждестранният гражданин вече достатъчно дълго време пребивава легално на територията на страната, работи, научил е български език и няма данни за извършени от него нарушения на установения ред на държавно управление. Не е взето предвид и обстоятелството, че хуманитарния статут е предоставен на чужденеца, поради ситуацията в държавата му на произход, където животът на мирното население е бил поставен в постоянна опасност, поради безогледното насилие, породено от вътрешния въоръжен конфликт. Твърди се, че ако бъде върнат в И., той ще претърпи посегателства върху живота си само, заради присъствието си на територията на страната.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и с адвокат И., която поддържа жалбата

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Г. оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С решение № 4393 от 08.06.2015 г., изменено с решение № 5518 от 10.07.2015 г. за поправка на очевидна фактическа грешка на Заместник-председателя на ДАБ, на Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. е предоставен хуманитарен статут.

С докладна записка № УП 4904 от 09.05.2023 г. на и.д. Директор на Дирекция „Качество на процедурата за международна закрила” при ДАБ, Председателят на ДАБ е информиран, че Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. е бил осъждан с влезли в сила присъди за извършено тежко престъпление от общ характер.

Към докладната записка се приложени: 1. Споразумение между Районна прокуратура – [населено място] и защитата на Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И., одобрено с протоколно определение от 10.03.2011 г. на Районен съд – [населено място] по похд № 199/2011 г., видно от което, А. се е признал за виновен, за това че на 08.03.2011 г. в района на [населено място] е влязъл на територията на страната без разрешение на надлежните органи на властта – престъпление по чл. 279, ал. 1 от НК. Наложено му е наказание „Лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за срок от 3 години и 2. Споразумение между Районна прокуратура – [населено място] и защитата на Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И., одобрено с протоколно определение от 06.11.2015 г. на Районен съд – [населено място] по похд № 83/2015 г., видно от което, А. се е признал за виновен, за това че на 14.09.2014 г. в района на [населено място] луг е излязъл на през границата на страната без разрешение на надлежните органи на властта, като деянието е извършено повторно – престъпление по чл. 279, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НК. Наложено му е наказание „Лишаване от свобода” за срок от 1 година и 6 месеца, отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за срок от 4 години.

В докладната записка е направено предложение за образуване на производство по чл. 78 от ЗУБ, за отнемане на предоставения на Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. хуманитарен статут.

С резолюция от 10.05.2023 г. Председателят на ДАБ е утвърдил направеното предложение.

На основание чл. 78, ал. 2 от ЗУБ на чужденецът е изпратена покана с писмо с обратна разписка, за явяване на повторно интервю на 13.07.2023 г.

Постоянният и настоящ адрес на Абдулбари Хасиб Д. А. е установен от писмо на ГД „ГРАО” – [населено място], [община], жк Н. IV, [жилищен адрес]0.

Пратката е върната в цялост с отбелязване, че адресатът е непознат.

Видно от констативен протокол от 13.07.2023 г. чужденецът не се е явил за провеждането на интервю.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че са налице материално-правните предпоставки по чл. 17, ал. 4, във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ, поради което е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение е било съобщено на Абдулбари Хасиб Д. А. на 12.12.2023 г., чрез изпращането му по пощата. Жалбата е подадена чрез административния орган на 21.12.2023 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че по отношение на Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. са налице предпоставките по чл. 17, ал. 4, във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ за отнемане на предоставения му хуманитарен статут.

Административната процедура по отнемане на предоставена международна закрила е детайлно регламентирана в чл. 78 от ЗУБ. Съгласно ал. 1 на тази разпоредба, производството за отнемане или прекратяване на предоставена международна закрила се образува при наличие на нови данни, които дават основание за преразглеждане на предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут. Според настоящия съдебен състав в случая са налице такива нови данни. ДАБ е била уведомена за това, че Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. е сключил два пъти споразумение със съответната прокуратура, одобрено от съда, при което се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл. 279 от НК – влизане и излизане от територията на страна без разрешение на надлежните органи на властта. Без значение е, че деянията са били извършени преди да му се предостави хуманитарен статут, защото осъждането е станало известно на ДАБ, едва след това.

Съдът намира, че в хода на административното производство по издаването на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели ограничаването на правото на чужденеца да участва в него.

На първо място, по силата на чл. 2 от нормата, чужденецът се уведомява с писмо с обратна разписка за образуването на производството, причините за това и датата и мястото за провеждане на интервю, по време на което да изложи възраженията си срещу отнемането или прекратяването на международната закрила. За разлика от други предвидени в ЗУБ случаи, касаещи уведомяването на чужденци (чл. 34, ал. 6, чл. 46в, ал. 4, чл. 67в, ал. 2, чл. 70, ал. 6 и т.н), където е предвидено, съответният акт се връчва

по реда на чл. 76 от ЗУБ, в чл. 78, ал. 2 от с.з. липсва подобна регламентация. Т.е. не би могло да се приеме, че при невъзможност за връчване (чл. 76, ал. 5), съобщението ще се счита за връчено. Според настоящия съдебен състав това не е случайно, защото с решението за отнемане на вече предоставена международна закрила, правата и интересите на адресата му се засягат в много по-голяма степен. При влизане на решението в сила чужденецът ще бъде длъжен да напусне страната.

Съдът, вземайки предвид изложените аргументи и разсъждения, намира, че административният орган не може да приложи процедурата по чл. 76, ал. 5 от ЗУБ, когато уведомява дадено лице, че срещу него е образувано производство за отнемане на вече предоставена международна закрила. При невъзможност лицето да бъде намерено, респективно да му бъде връчено съобщение по чл. 78, ал. 2 от ЗУБ, следва да бъдат приложени предвидените в чл. 18а, ал. 8-10 от АПК, способи за връчване. Едва след изчерпване на предвидените в тези разпоредби възможности, следва да се приеме, че съобщението за започване на производството е редовно връчено.

В разглеждания казус, административният орган е приел, че Абдулбари Хасиб Д. А., е бил редовно уведомен за започнатото спрямо него производство за отнемане на предоставения му хуманитарен статут, след като поканата за провеждане на интервю се е върнала в цялост, с отбелязване „адресатът е непознат”. Съдът не може да приеме, че така проведената процедура по връчването на съобщението е изчерпателна и достатъчна, защото само след няколко месеца, видно от приложеното по преписката известие на доставяне (л. 13), на същия адрес: [населено място], [община], жк Н. IV, [жилищен адрес]0, на който на чужденеца първоначално е било изпратено съобщението за започване производството, редовно е връчено решението – предмет на оспорване по настоящето дело.

На следващо място, видно от съдържанието на текста на самата покана за интервю, в него не са описани съществени елементи, предвидени в чл. 78, ал. 2 от ЗУБ, а именно липсва изобщо уведомяване за образуваното производство и за причините за това. В случай, че чужденецът беше получил поканата, той не би могъл да се подготви за интервюто, съответно да направи възражения и да представи доказателства, което несъмнено би ограничило правото му на защита.

В хода на производството е допуснато и едно много съществено нарушение, което има пряко отношение върху крайното решение на административния орган, да отнеме или не предоставената вече международна закрила. Съгласно чл. 78, ал. 4 от ЗУБ, при провеждане на производството за отнемане или прекратяване на международна закрила се прилагат съответно чл. 63 и 63а. По преписката липсват данни, по време на производството по отнемането на вече предоставения хуманитарен статут на Абдулбари Хасиб Д. А., да е събрана, точна и актуална информация, свързана с общата обстановка в държавата по произход на чужденеца И., базирана на различни източници, включително самия чужденец, български или чуждестранни органи, физически или юридически лица, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и международни организации за защита на правата на човека, така както изрично предвижда нормата на чл. 63, ал. 3 от ЗУБ. Без наличие на такава информация, административният орган не би могъл да вземе правилно решение, защото ако страната на произход е в състояние на вътрешен въоръжен конфликт, достигащ прага на безогледно насилие или са налице някои от другите, предвидени в чл. 9 от ЗУБ, предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут, чуждестранният

гражданин не би могло да бъде върнат там.

На последно място съдът намира, че преди или при вземането на решението си за отнемане на вече предоставен хуманитарен статут, на основание чл. 17, ал. 4, във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ, административният орган е длъжен да изложи мотиви относно тежестта на извършеното от чужденеца престъпление и това как то се е отразило върху реда на държавното управление и как е засегнало интересите на останалите членове на обществото. Това негово задължение произтича пряко от мотивите на СЕС, изложени в Решение от 13 септември 2018 г. (т. 51, т. 52, т. 55, C-369/17, Shajin A. срещу Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, ECLI:EU:C:2018:713). СЕС посочва, че всъщност, подобно на основанията за изключване от статута на бежанец, целта на основанията за изключване от статута на субсидиарна закрила е да се изключат от този статут лица, за които е прието, че са недостойни да се ползват от предоставената от него закрила, и да се запази доверието в Общата европейска система за убежище, която включва както сближаване на правилата относно признаването на бежанците и съдържанието на статута на бежанец, така и мерки за субсидиарна закрила, предоставящи подходящ статут на всяко лице, което се нуждае от такава закрила (вж. в този смисъл, що се отнася до Директива 2004/83 и до статута на бежанец, решение от 9 ноември 2010 г., В и D, C-57/09 и C-101/09, EU:C:2010:661, т. 104 и 115).

Важно е да се отбележи, че член 17, параграф 1, буква б) от Директива 2011/95 позволява изключване на дадено лице от статута на субсидиарна закрила само ако съществуват „сериозни основания“ да се счита, че то е извършило тежко престъпление. Тази разпоредба предвижда основание за изключване, което представлява изключение от общото правило, установено с член 18 от Директива 2011/95, и поради това трябва да се тълкува стриктно.

В това отношение е важно да се подчертае, че макар критерият за наказанието, предвидено от наказателното законодателство на съответната държава членка, да е от особено значение при преценката на тежестта на престъплението, обосноваваща изключване от субсидиарната закрила в съответствие с член 17, параграф 1, буква б) от Директива 2011/95, компетентният орган може да се позове на предвиденото в тази разпоредба основание за изключване само след като прецени за всеки отделен случай конкретните факти, които са му известни, с цел да определи дали съществуват сериозни основания да се счита, че деянията, извършени от съответното лице, което извън това отговаря на критериите за получаване на поискания статут, представляват такова основание за изключване (вж. по аналогия решения от 9 ноември 2010 г., В и D, C-57/09 и C-101/09, EU:C:2010:661, т. 87, и от 31 януари 2017 г., Lounani, C-573/14, EU:C:2017:71, т. 72).

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Председателя на ДАБ е постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила. Същото следва да бъде отменено, а делото да се върне като преписка на Председателя на ДАБ за провеждане на ново производство, по чл. 78 от ЗУБ, при което да бъдат спазени задължителните изисквания по ал. 2 от с.з., като се даде възможност на чужденеца да участва в производството, да представя доказателства и прави възражения. Необходимо е да се събере достоверна информация за държавата на произход на чужденеца, съгласно чл. 78, ал. 4, във връзка с чл. 63, ал. 3 от ЗУБ и да бъде направена преценка, чрез която да се определи тежестта на съответното престъпление, извършено от Абдулбари Хасиб

Д. А., след цялостна преценка на всички обстоятелства в отделния случай, съгласно критериите, определени от СЕС в цитираното по-горе решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. Решение №[ЕИК]/29.08.2023 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на е отнет предоставения на чужденеца хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото като преписка на Председателя на ДАБ, за провеждане на ново производство по чл. 78 от ЗУБ, спрямо Абдулбари Хасиб Д. А., гражданин на И. и постановяване на ново решение, съгласно задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.